

Aleksis K –viikonvaihte

Rikkuroimaan

Television käsikirjoittajat ovat ryhtyneet Yhdysvalloissa lakkoon, joten nyt koko maailmaa uhkaa telkkareiden pimeneminen. Suomen Yle on kuulemma ottanut tilanteen jo niin vakavasti, että aikoo lopettaa kolme tv-kanavaa kokonaan. Se on aika paljon, kun Ylellä ei muistaakseni ole ollutkaan kuin kaksi kanavaa, mutta enpä mene sanomaan, tuleeko tuossa katsojille isoa tappiota. Jos kaikkia muitakin kanavia karsitaan samaan tahtiin, ollaan pian siinä vanhassa hyvässä ajassa, jolloin toosasta näkyi yksi ohjelma kerrallaan, eikä edes kaukosäädintä tarvittu, digibokseista puhumattakaan. Sen jälkeen ihmisille tulee omaa aikaa tuntitolkulla, ja jokainen tietää seuraavan aamun kahvipöytäkeskusteluissa, mistä on puhe. Sellaista se oli ennen, kun uutisia katsoi joka ilta kaksi miljoonaa ihmistä ja Peyton Placea kolme miljoonaa. Loput olivat juovuksissa, tai heillä ei ollut televisiota.

Toistaiseksi kuitenkin on vaarana se, että kanavia säilyy melkein yhtä paljon kuin tällä hetkellä, mutta saippuasarjat vain vähenevät. Mitäs silloin tehdään? Tietysti samaa mitä aina ennenkin. Näytetään yhä lisää uusintoja ja tehdään ”omaa ohjelmaprofiilia”, joka tarkoittaa sitä, että asennetaan muutama kamera nurkkaan ja pannaan sen eteen joukko örveltäjiä puhumaan rumia. Lehdissä sitten päivitellään päiväkausia sitä, kuinka televisiossa örveltäjät puhuvat rumia.

Tällaisen välttämiseksi tarvitaan tehokkaita toimia. Tehyn irtisanoutumisten uhatessa Suomen hallitus jo osoitti, että sellaisia kyllä löytyy, jos on pakko. Tosin on hieman epäselvää, ulottuuko Vanhasen hallituksen valta Hollywoodin käsikirjoittajiin asti, eli voidaanko heidät kyörätä töihin limusiinilla vasten tahtoaan, mutta kannattaa sitä ainakin yrittää, sillä saippuasarjojen loppuminen ja niiden korvaaminen vielä surkeammalla ohjelmalla uhkaa vakavasti paitsi Suomen, myös koko maailman mielenterveyttä.

Tehyn työtaistelussa työmääräyksiä jakelivat lääninhallitukset, joten kai Hollywoodin käsikirjoittajien pakottaminen kuuluu vastaavalle paikalliselle elimelle, Kalifornian lääninhallitukselle. Sitä johtaa onneksi itse Iso-Arska, Arnold Schwarzenegger, jolla ei liene suuriakaan vaikeuksia taivutella rillipäisiä sarjakirjoittajia takaisin tietokoneidensa ääreen. Siitä se lähtee, kun Terminaattori ilmaantuu ovelle ja sanelee kässärin hyvälle alulle: ”Hasta la vista, baby...”

Ellei tämä onnistu, ei kai tässä ole muuta mahdollisuutta kuin ryhtyä rikkuriksi, eli alkaa kirjoittaa saippuasarjoja itse. Meikäläisellä olisi tähän ehkä jo vähän valmista ideantynkää, joka tuskin liian räikeästi poikkeaisi nykyisistä formaateista. Otetaan siis tavalliseen tapaan joukko saman ammatin ihmisiä ja pannaan heidät etsimään parisuhdetta. Kysymyksessä eivät kuitenkaan olisi enää mitkään maajussit, vaan kovemman luokan jenkkisankarit, esimerkiksi viidakkoon eksyneet ruumiinavaajat. ”Ruumiinavaajalle parisuhde” olisi varmasti suosikkisarja, eikä siinä edes yleisön tarvitsisi äänestää poistettavia, koska joka jaksossa yksi olisi jo valmiiksi poissa.

